

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/65/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112218002
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112218002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi A. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXXX/X, I. I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 241,36 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. 11. 2012, č. k. 9C/187/2012 - 93, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, ktorým návrh zamietol, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o trovách konania mení tak, že odporcovi trovy prvostupňového konania nepriznáva a navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 70,10 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, Nám. SNP 7, Stropkov v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 57,59 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nemal za preukázanú vecnú aktívnu legitimáciu navrhovateľa v predmetnom spore. V prípade, aj keby vecná legitimácia preukázaná v konaní bola, z dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní dlhu nie je riadne identifikovaný záväzok, ktorého by sa toto konanie malo týkať. Nie je tam definovaný dátum zmluvy, ani pôvodný veriteľ a zo zmluvy nevyplýva číslo zákazníka, ktoré je uvedené v tomto článku uznania záväzku. Samotná dlžná suma tak, ako je uvedená, nie je nijakým spôsobom špecifikovaná a ani jej príslušenstvo. Túto dohodu o uznaní dlhu potom súd považoval za absolútne neplatný úkon, keď ani výkladom nebolo možné zistiť dôvod dlhu. V zmysle písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ako aj samotného odporcu, súd sa stotožnil aj s ďalšími dôvodmi neplatnosti tejto dohody o uznaní dlhu, keď zo strany odporcu sa nejednalo o skutočný prejav vôle smerujúci k uznaniu záväzku s následkami v zmysle § 110 Občianskeho zákonníka. Súd potom z dôvodu uplatnenia premlčacej námietky zo strany odporcu

ako aj vedľajšieho účastníka na jeho strane skúmal, či je daný nárok navrhovateľa premlčaný v zmysle všeobecnej trojročnej premlčacej doby upravenej v ustanovení § 101 Občianskeho zákonníka. Z obsahu návrhu vyplýva, že splatnosť celého dlhu v dôsledku omeškania nastala už v čase pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 03. 2007, pričom návrh na okresný súd došiel po uplynutí všeobecnej trojročnej lehoty 20. 07. 2012. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Žiadal, aby v zmysle ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi (spoločne a nerozdielne) trovy konania. V odôvodnení odvolania okrem iného uviedol, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 08. 01. 2010 spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Poukázal na ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzuje aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. V danom prípade došlo k uznaniu dlhu a teda k plynutiu novej premlčacej doby. Pokiaľ sa týka odvolania voči priznaným trovám konania, ktoré je povinný nahradiť navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ uviedol, že zastáva názor, že vedľajší účastník (Združenie na ochranu spotrebiteľa) musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukázal v tomto smere na rôzne rozhodnutia krajských súdov, ako aj dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z. Navrhovateľ má za to, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p..

Voči rozhodnutiu podal odvolanie aj vedľajší účastník, a to proti tretiemu výroku rozsudku prvostupňového súdu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v tejto časti zmenil a navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 70,10 Eur a zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania. Uviedol, že zhodné vyjadrenia vedľajšieho účastníka sú len reakciou na zhodné žaloby a ich námietky premlčania sú len reakciou na nekalú praktiku zámerného plošného uplatňovania premlčaných pohľadávok v snahe ešte viac na úrokoch z omeškania zbedačovať slabé sociálne vrstvy rezignovaných a neinformovaných spotrebiteľov. Vedľajší účastník má za to, že aplikácia § 150 ods. 1 O. s. p. na danú právnu vec je nenáležitá. Pre posúdenie možnosti aplikácie tohto ustanovenia je podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa, ako ani vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Navrhovateľ podal vyjadrenie voči odvolaniu vedľajšieho účastníka, v ktorom uviedol, že sa pridriava svojich tvrdení v podanom odvolaní voči výroku o trovách konania zo dňa 03. 01. 2013 a má za to, že v predmetnom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Navrhovateľ zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádzal k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa okrem iného uviedol, že vzhľadom ku skutočnosti, že vedľajší účastník vidí v konaní navrhovateľa, ktorý spotrebiteľom podsúva na podpis tieto zdanlivo výhodné dohody ako „Splátkový kalendár“, nekalý zámer a v súdnych konaniach vedľajší účastník namietá ich platnosť. Z tejto právnej problematiky sa vyvíja aj judikatúra

odvolacích súdov. Poukázal na niektoré argumenty v rozhodnutiach odvolacích súdov týkajúcich sa predmetnej formulárovej dohody. Nesúhlasil ani s argumentáciou navrhovateľa ohľadom trov konania vedľajšieho účastníka. Poukázal na skutočnosť, že práve pôsobenie vedľajšieho účastníka v konaní predstavuje adekvátny a účinný prostriedok ochrany spotrebiteľských práv pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nakoľko práve vznesenie niektorých námietok vedľajším účastníkom viedlo k zamietnutiu návrhu. Vedľajší účastník má za to, že argumentácia navrhovateľa v jeho odvolaní je nenáležitá, preto navrhol prvý a druhý výrok rozsudku ako vecne správny potvrdiť. Tretí výrok napadnutého rozsudku navrhol zmenil tak, že navrhovateľ bude zaviazaný k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 70,10 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, ktorým návrh navrhovateľa zamietol, potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd správne rozhodol, keď návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

Navrhovateľ v predmetnom konaní odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 03. 2007, ktorú predložil súdu. Táto zmluva bola uzatvorená medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s., so sídlom Bratislava ako postupcom 1 a spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok ako postupca 2. Navrhovateľ vystupoval v uvedenej zmluve ako postupník. Z preambuly uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 03. 2007 vyplýva, že postupca 1 má voči dlžníkom pohľadávky z klientských zmlúv. Pod bodom b v preambule je uvedené, že postupca 2 má voči dlžníkom pohľadávky z titulu splnenia časti záväzkov dlžníkov z klientských zmlúv ako ručiteľ dlžníkov na základe ručenia, ktoré postupca 2 poskytol postupcovi 1 v rámci ručiteľského vyhlásenia obsiahnutého v zmluve o správe pre prípad nesplnenia a/alebo porušenia povinnosti dlžníkov z klientských zmlúv. Takýto dôkaz v konaní pred prvostupňovým súdom nebol doložený, a ani nebolo špecifikované, v akej výške bola plnená konkrétna pohľadávka firmou Consumer Finance Holding, a. s. pôvodnému veriteľovi VÚB, a. s. za odporcu. K uvedeným skutočnostiam sa na pojednávaní konanom dňa 28. 11. 2012 nevedel vyjadriť ani právny zástupca navrhovateľa. Právny zástupca navrhovateľa sa nevedel vyjadriť ani k tomu, či konkrétna pohľadávka bola predmetom postúpenia a medzi akými subjektmi.

Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

Správne sa okresný súd zaoberal aj touto skutočnosťou v predmetnom konaní a vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, prvostupňový súd návrh zamietol.

Navrhovateľ sa k týmto skutočnostiam nevyjadril ani v rámci odvolacieho konania, ani v písomne vyhotovenom odvolaní a v rámci podaného odvolania sa navrhovateľ venoval len vzneseniu námietok ohľadom dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 08. 01. 2010 s tým, že došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu. Týmto námietkami sa však odvolací súd ďalej už nezaoberal (meritom veci), vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nie je aktívne vecne legitímovaný na podanie predmetného návrhu.

Odvolací súd stotožniac sa so skutkovými ako aj právnymi závermi prvostupňového súdu ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v predmetnom konaní, rozhodnutie okresného súdu považuje v napadnutej časti za správne, a preto ho potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ustanovení § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní mal úspech odporca a vedľajší účastník na strane odporcu. Odporca si trovy odvolacieho konania neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal. Vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania uplatnil a aj vyčíslil, a preto mu odvolací súd priznal trovy v celkovej výške 57,59 Eur spolu s DPH. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za podanie odvolania zo dňa 03. 01. 2013 (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) vo výške 10,79 Eur; režijný paušál 7,81 Eur; vyjadrenie zo dňa 14. 02. 2013 k odvolaniu navrhovateľa 21,58 Eur; režijný paušál 7,81 Eur, 9,60 Eur DPH. Trovy odvolacieho konania je navrhovateľ povinný uhradiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov odvolacieho senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.